

door Stephan Zegwaard

Het is weer één van die hysterische Nederlandse zomerdagen, waarbij het kwik van een graadje of 20, ineens naar de 34 graden stijgt. Geen ideaal visweer dus... Je bent zelf met dergelijke temperaturen al bijna niet vooruit te branden, laat staan de karper! Bah!! Eindelijk weer eens een dagje vrij en dan krijg je dit.... Ik twijfel... ik zwaai de deur van de karpervis-opslagruimte open en kijk naar de muur van groene tassen, stoelen, stretcher etc aan. Ik was van plan om een nachtje aan de waterkant te bivakkeren maar iets in mij zorgt ervoor dat ik de deur direct weer dichtzwaai!

Ik neem plaats op de bank... en staar doelloos voor me uit. Voor me op tafel ligt een exemplaar van Spiegel Magazine. Ik blader er snel doorheen en zonder ook maar een letter te lezen, kwak ik het blad weer terug op de plek waar ik hem zojuist vandaan pakte.... Na een aantal minuten pak ik het blad toch weer van tafel en dit keer bekijk ik alle foto's van al die schitterende vissen... Koffie? Koffie!!! Genietend van het zojuist vers gezette bakkie espresso realiseer ik me, dat dit gedrag de laatste tijd erg vaak voorkomt! Géén zin om spullen te pakken. Naar al je spullen in de schuur kijken en de deur met een ferme zwaai weer snel dichtgooien....het gewoonweg niet kunnen opbrengen om de spullen in de auto te gooien en mezelf richting de waterkant te begeven. Watskebeurt???

Het is dat mijn goeie vriend en vismaat Erwin altijd enthousiast is en mij diverse keren mee naar de waterkant heeft gesleept, want anders had ik vast dieper weggezakt. Als het spul uiteindelijk aan de waterkant staat en we samen onder het genot van een bakkie weer lekker aan het ouwehoeren zijn, dan komt pas het besef dat dit tóch één van de mooiste hobby's is! Er is enorm veel gebeurd de afgelopen tijd. Een hoop vervelende en negatieve gebeurtenissen hebben de revue gepasseerd en komen momenteel nog steeds voorbij! Dit heeft invloed op alles en dus ook op de visserij!

Het is zaak om eens wat dingen op een rijtje te zetten. Aan welke dingen kán ik iets doen? Waar moet ik vrede mee hebben of mee leren leven? Welke actie(s) moet ik ondernemen om de dingen waar ik wél iets aan kan doen om te buigen? Het wordt tijd om dit eens goed te overdenken en welke plek is er mooier om dit te doen dan aan de waterkant? Oké...volgend weekend staat! De 4 dagen ervoor rij ik elke avond nét voor donker richting mijn kanaalstek en voorzie ik de stek van bollen.

Eenmaal op de stek positioneer ik 2 van mijn hengels richting voerstek. De 3e stok zet ik verderop neer en leg ik met een chodrig onder de eigen kant. Handje bollen erbij en klaar! Ik strijk neer op mijn stretcher en probeer zoals gepland de dingen te overdenken... Over het water schallen de basdeunen van de muziek die op een feestje ergens in de buurt wordt gehouden. Leuk als je zelf op zo'n feestje aanwezig bent maar niet wanneer je zit te vissen. Ineens een streep van een run!! Het is de 3

e

hengel die even een stukje verderop in het riet staat! Ik klauter van mijn stretcher en binnen no-time worden er meters lijn van de molenspoel getrokken. Dit is genieten!! Een tijd geleden dat ik zo in mijn element was zeg!

De vis wordt afgedrild en hij is groter dan dat ik had verwacht! Yessss!!!! Ik ben zo blij als een kind... tegelijkertijd baal ik dat ik deze vangst met niemand live kan delen. In het kader van "gelukkig hebben we de foto's nog" schiet ik een flink aantal platen m.b.v. de zelfontspanner en geef ik de vis weer zijn vrijheid terug. Ik deel mijn vangst per WhatsApp met vismaten en krijg welgemeende felicitaties.

